

Gesällen ô Polismästaren

En tämligen afsigkommen gesäll infann sig i poliskammaren i Kristiania (Oslo 1624 till 1925) och mellan honom och polismästaren utspann sig följande dialog.

Polismästaren: Hvem är ni?

Gesällen: Det är jag, herr polismästare.

Polisen: Hvilken jag; hvad heter ni?

Gesäll: Didrik

Polisen: Fullt namn.

Gesäll: Full – då är det drucken Didrik.

Polisen: Spara edra qvickheter; er hela namn.

Gesäll: Förnamn eller tillnamn?

Polisen: Båda två.

Gesäll: Peter Antonius Fredrik Didrik Sack, förresten är jag inte riktigt säker på förnamnet.

Polisen: Hvad menar ni?

Gesäll: Jo ser ni Sacker komma alltid parvis till världen och jag hade en tvillingbror men då vi döptes var det så kallt att en af oss frös ihjäl på hemvägen och nu vet jag ej om det var min bror Peter Antonius eller jag som frös ihjäl.

Polisen: Född?

Gesäll: Ja det är jag säker på. Född är jag.

Polisen: Hvar är ni född?

Gesäll: På ett vindsrum.

Polisen: Ja män hvilken stad eller kommun?

Gesäll: Här i stan tror jag, men jag var så liten då att jag inte minns det så säkert.

Polisen: Har ni föräldrar?

Gesäll: Ja två stycken, en far på fädernet å en mor på mödernet.

Polisen: Lefva edra föräldrar?

Gesäll: Nej då, mor min dog innan hon dog män far min levde tills han dog!

Polisen: Hvad var er far?

Gesäll: Han var en puckelryggig gubbstackare.

Polisen: Det kunde han väl inte lefva af?

Gesäll: Nej, men han dog inte af det heller.

Polisen: Jag menar, hvad gjorde han?

Gesäll: Åh, litet af varje; för det mästa klådde han mor och mig.

Polisen: Krångla inte; hvad hade han för sysselsättning?

Gesäll: I början ingen, men sen var han äpplegumma på torget om dagarna.

Polisen: Äpplegumma?

Gesäll: Ja om qvällarna var han med i föreningen för brännvinnets afskaffande!

Polisen: I gotämplarorden?

Gesäll: Nej de drucko så mycket de orka för att brännvinet skulle ta slut!

Polisen: Åsna!

Gesäll: Nej någon åsna hade han inte.

Polisen: Är ni untkarl eller gift?

Gesäll: Ja det är jag!

Polisen: Hvilketdera?

Gesäll: Båda dera.

Polisen: Inte kan ni vara både gift och untkarl?

Gesäll: Jo vassera, förr var jag untkarl, sedan blef jag gift.

Polisen: Med hvem är ni gift?

Gesäll: Med min hustru!

Polisen: Hvad var hon för slags människa?

Gesäll: Hon var kvinfolk!

Polisen: Ja det förstås, man kan inte gifta sig med en karl!

Gesäll: Jo det går för sig, syster min är gift med en karl.

Polisen: Hvar är er hustru?

Gesäll: I amerika, så jag är så gott som änkring.

Polisen: Å, gud bevara mig!

Gesäll: Ja det må ni väl säga, herr polismästare. Gud bevare både mig och er.

Polisen: Håll mun: hur gammal är ni? Nå, hvarför svarar ni inte?

Gesäll: Är det till mig polismästaren talar?

Polisen: Ja till hvem annars!

Gesäll: Polismästaren, sa att jag skulle hålla mun.

Polisen: När jag frågar så svarar ni. Hur gammal är ni?

Gesäll: I påskas för tre år sedan, precis 27 år å nu är jag 29.

Polisen: 30, menar ni?

Gesäll: Nej jag har lefvat ett år i Sverige och det kan jag inte räkna med här i Norge, vet jag!

Polisen: Hvad lefver ni af?

Gesäll: Det är som det faller sig; jag är inte kräsmagad, ska jag säga, men mäst tycker jag om ärter å fläsk.

Polisen: Hvad har ni för yrke?

Gesäll: Jaså på det viset; ja ser ni, egentligen skulle jag lära mig tyska, män så hade jag en bror som skulle blåsa flöjt och så blåste helften af vår förmögenhet åt fanders och syster min skulle lära sig fransk tvätt och då gick andra hälften i sumpen, så jag måste sörja för mig sjelf, och så skulle jag bli repslagare, män som jag ej kunde gå baklänges så ville ingen ha mig, och sen har det oupphörligt gått baklänges för mig, så att jag rent af kommit ur dansen.

Polisen: Ni är den största pratmakare jag någonsin hört: Hvad önskar ni nu då?

Gesäll: Ah, jag har inga stora anspråk; skulle jag önska mig något, så skulle det vara en liten förmögenhet, så att jag sluppe arbeta.

Polisen: Sluta upp med sådant där sladder. Hvad är ert ärende hit?

Gesäll: Ja just det ja; jo jag ville anmäla för polisen att i går stals en rock ifrån mig, alldeles omedvetet medan jag låg och sof, i backen utanför stan.

Polisen: Hur såg rocken ut?

Gesäll: Ja hvad utseendet angår, så tror jag mig i det afseendet ha så mycket insikt det är utsikt till att ni får en fullständig öfversigt. Den var ursprungligen blå, män af år och mödor har han fått en sådan chanserande kulör i grått, så den omöjligen kan bestämmas än till obestämd. Det var två ärmor i den, förutan skörten som var afslitna nedtill. Alla knapparna fattades utom en som låg i fickan men alla knaphålen funnos kvar, det är jag alldeles säker på, ja kanske det fanns ett par för många, det vill jag inte neka till.

Polisen: Hvar bor ni?

Gesäll: Kvisterna runt omkring.

Polisen: Kvisterna runt omkring?

Gesäll: Ja inte några tarfliga förstugukvistar utan om kvällarna kvistar jag in bland buskarna därute.

Polisen: Nå det rör mig inte.

Gesäll: Rörd, nej det är jag inte.

Polisen: Är ni full?

Gesäll: Nej inte fullt, nu inte.

Polisen: Ni är obotlig, gå er väg. Om vi får reda på rocken kan ni få veta det.

Gesäll: Tackar så mycket, ajös.